

## Jertfa supremă

Lucian Tatar

---

Jertfa supremă

Din adâncuri vine șoapta,dintr-o lacrimă de izvor,  
Mormântul din care Omul s-a născut nemuritor,  
Plin de lacrimi și suspine,crucea dusă spre destin,  
Fiu ce porți păcatul lumii și cununa ei de spin!

Judecata a fost dreaptă?...astăzi judecă la fel,  
Din trei hoți scapă îndată ,cel mai hoț și mai mișel...  
Pe pământ unde-i dreptatea ,după două mii de ani?...  
E împărțită în legi murdare ,între șerpi și șobolani!

Astăzi ,tu, Christos al nostru ,îți căim jertfa supremă,  
Printre lacrimi care surpă și a cerului emblemă,  
Te rugăm coboară în lumea în care te-ai renăscut,  
Și redă-i o altă formă ...teorema de absolut!...

Credincioșii tăi așteaptă,poarta cerului deschisă,  
Peste lume trece praful ,nemurirea e închisă,  
Vin păgânii să ne-nvețe, nemurirea lor atee,  
Printre sfinți din lumea noastră, au rămas numai muzee!

N-au plâns niciodată mieii, puși pe unicul altar...  
Azi ne amintim, Isuse ,c-ai fost vândut în zadar,  
Dar piroanele din palme,rugul pus pe a ta frunte,  
Sulița înfiptă-n în coaste...poate dărâma un munte?...

Lucian Tătar-Poezie  
06 apr 2018